

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית הדין להגבלים עסקיים

ה"ע 466/95

בעניין שבין:

1. עידן חברה לכבלים בע"מ
2. מערכות תקשורת בכבלים בע"מ
3. ערוצי זהב ושות'
4. תבל תשדורת בינלאומית לישראל בע"מ
5. אי.סי.פי. – חברת התוכניות לכבלים
ע"י ב"כ עוה"ד בכר ופינס

נגד

1. הממונה על ההגבלים העסקיים
ע"י ב"כ עו"ד גושן
2. מיכאל שוילי
3. אס – פילם בע"מ
4. רשות השידור
5. איגוד מפיקי סרטים וטלוויזיה בישראל
6. סאטקום ישראל בע"מ
7. התאחדות ענף הקולנוע
8. זאונד בע"מ
9. זאונד סחר (1994) בע"מ
10. זיו סידי
11. ג.ג. – אולפני ישראל ירושלים
12. איגוד במאי הקולנוע והטלוויזיה בישראל
13. איגוד התסריטאים

החלטה

1. בפני בקשה לאשר שינוי בתנאי ההיתר הזמני שניתן ביום 31.3.95, באופן שיותר למבקשות - בעלות הזכויות לשידורי כבלים, להעלות את דמי המנוי בשיעור ריאלי של 1.9% לשנה.

על פי ההיתר הזמני שניתן בשעתו הוגבלה העלאת דמי המנוי לעליה בשיעור המדד בלבד. יש לציין כי ההעלאה המבוקשת תואמת את תנאי ההסדר הכובל שאישורו מתבקש בהליך זה.

2. הממונה על ההגבלים העסקיים ממליץ להיעתר לבקשה. כל המשיבים בתיק, בכלל זה, רשות השידור, לא התנגדו לבקשה או שלא נקטו עמדה לענין זה, פרט לחברת "סאטקום ישראל בע"מ", "התאחדות ענף הקולנוע" וחברת "זאונד בע"מ", שלהתנגדותם אתייחס בהמשך.

ממכתבו של מר חיים בן רמון, ראש ענף הכלכלה בשירות לטלוויזיה בכבלים במשרד התקשורת, שהוצג בפני, עולה כי השירות לטל"כ במשרד התקשורת נתן הסכמתו להעלאה, בכפוף לאישור בית הדין וההעלאה זו מוסכמת, כפי שנמסר על ידי נציג הממונה, גם על הגב' רפאלי יו"ר המועצה לשידורי כבלים.

3. לדברי עו"ד גושן, נציג הממונה על ההגבלים העסקיים, התערבות הממונה על ההגבלים העסקיים בגובה דמי המנוי נובעת מהרצון להבטיח כי התנאים שנקבעו בהסדר, שמטרתם להבטיח ש"חלק הוגן" מן הסכומים הנחסכים על ידי הזכייניות מקיום ההסדר אכן ייזקק לטובתו ולהנאתו של הציבור, לא יאוינו באמצעות העלאת דמי המנוי, ולא מהרצון לפקח על דמי המנוי מבחינת הצדקתם הכלכלית. ענין אחרון זה מסור לרשויות הנוגעות בדבר והוא מוסדר בזכויות שנתנו למבקשות מכח תקנות הבזק (זיכויות) התשמ"ח-1987.

בהקשר זה יש לציין כי גם בהתחשב בהעלאה המבוקשת, עדיין נמוכים דמי המנוי באופן ניכר מדמי המנוי שאושרו למבקשות על פי הזכויות.

העלאת דמי המנוי המתבקשת, אין בה לדעת הממונה, כדי לפגוע בעקרון האמור שנועד להבטיח את השתתפות המנויים ברווחי הזכייניות מקיום ההסדר, שכן שיעור ההעלאה זהה לשיעור הממוצע של הגידול בדמי המנוי בשנים שקדמו לגיבושו של הסדר זה, גידול שנעשה ללא כל קשר להתחייבויות שנטלו על עצמן הזכייניות על פי ההסדר. הא-ראיה, שגם על-פי ההסדר הכובל עצמו אושרה העלאה דומה, אלא שככל שמדובר בהיתר הזמני קיוו הצדדים שהדיון בתיק העיקרי יסתיים בתוך תקופת ההיתר הזמני ולפיכך, לא נקבע תנאי זה גם בהיתר הזמני. בינתיים הוארך תוקף ההיתר הזמני ב-3 חודשים נוספים ומכאן הבקשה.

4. התנגדותן של חברות "סאטקום", "זאונד" ו"התאחדות ענף הקולנוע" מבוססת בעיקרה על הטענה כי מדובר בשינוי מהותי בהיתר הזמני המחייב פרסום ברשומות לצורך שמיעת התנגדויות. טענה זו אינה מקובלת עלי.

הפרסום המתחייב מחוק ההגבלים העסקיים מתייחס לבקשה לאישור ההסדר הכובל ולא לבקשה להיתר זמני. שינוי בהיתר זמני אינו מחייב על פי החוק פרסום. פרסום כזה מתחייב רק כאשר מדובר בשינוי בהסדר הכובל עצמו (ס' 16 לחוק), וגם פרסום כזה מתחייב רק במקום שמדובר בשינוי מהותי, והשינוי הנוכחי אינו כזה.

5. לאור הנימוקים וההסברים דלעיל, אני מחליט להיעתר לבקשה, אולם, אינני מתיר שינוי כללי בתנאי ההיתר הזמני, אלא העלאה ריאלית חד פעמית של 1.9% בדמי המנוי.

ניתנה היום, 25.02.96, בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

י' עדיאל, שופט